

Gældende formulering

Lovforslaget

- 1) der er værneting for alle kravene her i landet,
- 2) retten er værneting for ét af kravene,
- 3) retten er saglig kompetent med hensyn til ét af kravene, og
- 4) alle kravene kan behandles efter samme processuelle regler.

Stk. 2. Sagsøgte kan under sagen fremsætte modkrav med påstand om hel eller delvis frifindelse for sagsøgerens krav eller med påstand om dom for modkravet eller en del af dette, såfremt modkravet kan behandles efter samme processuelle regler som sagsøgerens krav. Selvstændig dom for modkravet kan dog kun gives, såfremt der er værneting for kravet her i landet, eller kravet udspringer af den samme kontrakt eller det samme forhold, som sagsøgerens krav støttes på.

Stk. 3. Har retten ikke saglig kompetence til at behandle et fremsat krav eller modkrav under en selvstændig sag, kan retten henvise kravet til afgørelse ved den rette domstol, jf. § 232, stk. 2. Retten kan i stedet for at henvise et modkrav til afgørelse ved den rette domstol henvise sagen i sin helhed til afgørelse ved denne. Landsretten kan dog ikke henvise et modkrav eller en sag til afgørelse ved byret.

Stk. 4. Om inddragelse af nye krav eller modkrav under sagen gælder tillige reglerne om fremsættelse af nye påstande og anbringender.

§ 254. Retten kan bestemme, at flere sager, der er anlagt ved retten mellem samme eller forskellige parter, skal forhandles i forbindelse med hinanden. Rettens afgørelse herom kan ikke indbringes for højere ret.

6. § 249, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Sagsøgte kan under sagen fremsætte modkrav med påstand om dom for modkravet eller en del af dette, såfremt

- 3) der er værneting for modkravet her i landet eller kravet udspringer af den samme kontrakt eller det samme forhold, som sagsøgerens krav støttes på, og
- 4) modkravet kan behandles efter samme processuelle regler som sagsøgerens krav.«

7. § 249, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

8. I § 254, 1. pkt., ændres »er anlagt« til: »verserer«.

9. I § 254 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Retten kan efter anmodning fra en part henvise en sag i 1. instans til behandling ved en anden ret, hvis sagen efter indhentet udtalelse fra den anden ret findes mest hensigtsmæssigt at kunne behandles i forbindelse med en anden sag, der verserer ved den anden ret, jf. dog § 247, stk. 1. På samme måde kan en landsret henvise en ankesag til behandling ved den anden landsret.«